

for et halvt Aar, nemlig Tiden indtil Udløbet af September Maaned 1946. Vi har været i Tvivl om, hvorvidt de Beløb, der ved Lovanordningen Nr. 124 af 20. Marts 1945 blev bevilget for Sommerhalvaaret 1945, ogsaa vilde strække til for Sommerhalvaaret 1946, men vi har alligevel ment det rigtigt i vort Lovforslag at henholde os til de samme Beløb.

Efter at Lovforslaget var forelagt, fremsatte Arbejds- og Socialministeren et Lovforslag om Forlængelse af Rabatkortordningen for tre Maaned indtil Udgangen af Juni 1946, d. v. s. indtil det Tidspunkt, da en ny Aldersrentelov og andre sociale Love skulde træde i Kraft. Denne midlertidige Forlængelse vedtoges enstemmigt, men uden at Kommunist og Socialdemokrater tog deres Lovforslag tilbage, idet disse Partier fandt det paakrævet, at der ogsaa efter 1. Juli 1946 oprettholdtes en Rabatkortordning.

I en Betænkning, som Udvalget afgav angaaende det kommunistiske og det socialdemokratiske Lovforslag udtaler et *Flertal*, bestaaende af Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre, imidlertid, at det ikke kan medvirke til Gennemførelse af noget af de to Lovforslag. »Flertallet har stede været af den Opfattelse, at Rabatordninger burde være af midlertidig Karakter, og at Rabatordninger maatte bortfalde, naar de paatænkte à jour-Føring og Forbedringer var gennemført eller vilde blive gennemført i den nærmeste Fremtid.

Flertallet henviser til den som Bilag aftrykte Skrivelse fra Arbejds- og Socialministeren. Flertallet kan slutte sig til de Betragtninger, Ministeren giver Udtryk for, og ønsker at fremhæve, at der efter Flertallets Anskuelse bør træffes en Ordning, hvorved der kan ydes Kompensation for Rabatkortenes Bortfald for Børn og Enker, der faar udbetalt Enkebørnsbidrag, og Børn af enligstillede Kvinder, for hvem der udredes Børnebidrag forskudsvis af det offentlige.»

Socialdemokraterne udtaler: »Da Rigsdagen sidst i Marts Maaned forlængede Loven om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler for April Kvartal 1946, var Udvalget enig om at skrive i Betænkningen, »at saafremt det ikke lykkes at gennemføre den af Socialministeren bebudede Ændring af Sociallovgivningen, der ogsaa omfatter det her omhandlede Omraade, maa Rabatordningen fortsættes. — Udvalget vil i saa Fald stille Forslag om Rabatordningens Forlængelse til og med December 1946«. Der er i Udvalget *Uenighed* om Fortolkningen af denne Udtalelse.

Socialdemokraterne i Udvalget er af den Opfattelse, at der med Udtalelsen i Betænkningen er ment ikke alene, at der skulde vedtages Ændringer i Sociallovgivningen, men at disse Ændringer ogsaa skulde være af en saadan Karakter og Om-